

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 405/2022-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 2/ [REDACTED], [REDACTED], 3/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JUDr. Jozefom Vaškom, advokátom, Szakkayho 1, Košice, proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 10C/30/2020-72 z 19. mája 2022 takto

rozhodol:

1. Uznesením Okresného súdu Kežmarok č. k. 10C/30/2020-72 z 19. mája 2022 **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ich právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Uznesenie Okresného súdu Kežmarok č. k. 10C/30/2020-72 z 19. mája 2022 **zrušuje a vec mu vracia** na ďalšie konanie.
3. Okresný súd Kežmarok **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania **493,10 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. júla 2022 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ktoré navrhujú zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

II.

2. Sťažovatelia sa žalobou z októbra 2020 na okresnom súde proti žalovanej poisťovni domáhali podľa § 11 a § 13 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka náhrady nemajetkovej ujmy, a to 50 000 eur (sťažovateľ 1), 50 000 eur (sťažovateľka 2) a 30 000 eur (sťažovateľ 3), ktorá im bola spôsobená tým, že prevádzkou motorového vozidla, pri ktorom bola zodpovednosť za škodu spôsobenú jeho prevádzkou poistená u žalovanej poisťovne zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, došlo k usmrteniu ich dcéry a sestry. Okresný súd ich výzvou z marca 2021 vyzval na vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej poisťovne. Sťažovatelia sa k tomu vyjadrili podaním z toho istého mesiaca.

3. Následne po zmene sudcu okresný súd výzvou, ktorá bola advokátovi sťažovateľov doručená 20. januára 2022, sťažovateľov vyzval, aby do 10 dní odo dňa doručenia zaplatili súdny poplatok za žalobu 7 800 eur podľa položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Advokát sťažovateľov na to reagoval mailom z 1. februára 2022, ktorý adresoval asistentke súdneho oddelenia, v ktorom uviedol, že vzhľadom na § 4 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch v prílohe späť zasiela výzvu na zaplatenie súdneho poplatku.

4. Okresný súd na to zareagoval výzvou, ktorá bola advokátovi sťažovateľov doručená 2. februára 2022, a sťažovateľov vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu 4 566 eur podľa položky 7b písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch. Advokát sťažovateľov na to reagoval mailom zo 14. februára 2022, ktorý adresoval asistentke súdneho oddelenia, v ktorom uviedol, že položka 7b písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov sa uplatňuje v sporoch o ochranu osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy, čo nie je prípad sťažovateľov. Okrem toho uviedol, že žalobou bola uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej trestným činom vodiča motorového vozidla, ktorý bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní, čo odôvodňuje oslobodenie od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o súdnych poplatkoch.

5. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením z 19. mája 2022 okresný súd konanie o žalobe sťažovateľov podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch zastavil, keďže sťažovatelia do 10 dní od doručenia nezaplatili súdny poplatok, na zaplatenie ktorého boli vyzvaní 1. februára 2022, pričom boli poučení o tom, že následkom nezaplatenia súdnych poplatkov je zastavenie konania.

III.

6. Sťažovatelia namietajú, že uznesením bolo porušené ich právo na prístup k súdu tým, že konanie o ich žalobe bolo pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené. Podľa sťažovateľov nesprávne bol vyrubený súdny poplatok prvou aj druhou výzvou, keďže sťažovatelia sú od platenia súdnych poplatkov oslobodení podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o súdnych poplatkoch. Sťažovatelia uvádzajú, že reagovali na výzvy okresného súdu na zaplatenie súdnych poplatkov, no okresný súd na ich podania reagoval len uznesením o zastavení konania, v odôvodnení ktorého absentuje vysporiadanie sa s prvou výzvou na zaplatenie súdneho poplatku 7 800 eur a následne s ich argumentáciou o tom, že sú oslobodení od platenia súdnych poplatkov. Podľa sťažovateľov

okresný súd konal v rozpore so zákonom, keď pre nesprávne vyrubený a nezaplatený súdny poplatok konanie zastavil.

7. Okresný súd sa k ústavnej sťažnosti vyjadril tak, že advokátom zastúpení sťažovateľa v priebehu celého konania neuviedli skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo zrejmé, že sa domáhajú práva na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá im bola spôsobená trestným činom. Podľa okresného súdu vzhľadom na nedostatok skutkových tvrdení sťažovateľov, z ktorých by súd mohol objektívne usúdiť, že sa na nich vzťahuje oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o súdnych poplatkoch, nebolo možné reagovať na túto argumentáciu sťažovateľov v odôvodnení napadnutého uznesenia.

8. Podľa okresného súdu rovnako absencia vysporiadania sa s prvou nesprávnou výzvou na zaplatenie súdnych poplatkov nemôže mať za následok porušenie práv sťažovateľov, pretože k zastaveniu konania došlo až na základe nezaplatenia súdneho poplatku podľa druhej výzvy. Čo sa týka zrejmej nesprávnosti výšky súdneho poplatku, tak ako bola vyrubená druhou výzvou (4 566 eur, namiesto 3 966 eur a vyrubenie spoločného poplatku namiesto vyrubenia súdneho poplatku každému zo sťažovateľov samostatne), okresný súd uviedol, že táto okolnosť nebola sťažovateľmi namietaná nielen v konaní pred okresným súdom, ale ani v konaní o ústavnej sťažnosti. Ďalej však poznamenal, že ponecháva na zváženie, či tieto zrejmé nesprávnosti viedli k porušeniu základných práv sťažovateľov. Okresný súd korektne dodáva, že ak by súdny poplatok bol vyrubený samostatne každému zo sťažovateľov, nezaplatenie súdneho poplatku len niektorým z nich by nespôsobilo zastavenie konania vo vzťahu k všetkým sťažovateľom. Pritom treba mať na zreteli aj oprávnenie každého zo sťažovateľov žiadať o oslobodenie od platenia súdneho poplatku.

9. Sťažovatelia k argumentácii okresného súdu uviedli, že je bez právneho významu, že v žalobe neuviedli, že k nemajetkovej ujme došlo spáchaním trestného činu. Dôvodom je to, že škoda zahŕňa aj nemajetkovú ujmu a poistenie zodpovednosti kryje aj nároky pozostalých na náhradu nemajetkovej ujmy. Z toho dospievajú ku generálnemu záveru, že konania o náhradu škody sú podľa § 4 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch oslobodené od súdnych poplatkov.

IV.

10. Výklad a aplikácia ustanovení Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a zákona o súdnych poplatkoch, ktoré upravujú podmienky prístupu k súdnej ochrane, musí byť v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv strán sporu (I. ÚS 464/2010).

11. Námetka porušenia základných práv obsahuje dva prvky. Prvým je to, že okresný súd sa v uznesení nevysporiadal s argumentáciou sťažovateľom o tom, že sú dané dôvody na oslobodenie od súdnych poplatkov. Druhým je to, že sťažovatelia boli oslobodení od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého je od súdnych poplatkov oslobodený žalobca v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré mu boli spôsobené trestným činom.

12. Čo sa týka prvej námietky, treba uviesť, že sťažovatelia, hoc aj zastúpení advokátom, či už v žalobe alebo vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej poisťovne, neuviedli, že sú zo zákona oslobodení od súdnych poplatkov. Sťažovatelia v týchto podaniach nielenže žiadnym spôsobom neuviedli a nepreukazovali, že vodič motorového vozidla pri dopravnej nehode spáchal trestný čin, ale ani svoj nárok od spáchania tohto trestného činu žiadnym spôsobom neodvodili. Zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla nie je podmienená vyodením trestnoprávnej zodpovednosti. K tomu treba uviesť, že bežná a jasná formulácia presvedčenia žalobcu o tom, či a aký súdny poplatok má zaplatiť, je užitočným prvkom, ktorý vedie ku skorej objektivizácii toho, ako sa má súd vysporiadať s poplatkovou povinnosťou v súvislosti s podanou žalobou. Skorá objektivizácia toho, či vôbec a aký súdny poplatok sa má platiť, nie je len úlohou súdu, ale aj úlohou strany sporu, čomu naznačuje aj konštrukcia obsiahnutá v § 5 a § 7 zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorej poplatková povinnosť vzniká a poplatok je splatný podaním žaloby. Sťažovatelia k vyriešeniu otázky poplatkovej povinnosti za ich žalobu žiadnym spôsobom pri podaní žaloby neprispeli. Nielen tým, že neuviedli nič o tom, že dopravná nehoda, z ktorej ako škodovej udalosti vyvodili svoj nárok, bola riešená v trestnom konaní, ale ani tým, aby tak, ako je dobrým zvykom, v žalobe na prvej strane uviedli ustanovenie zákona, ktoré zakladá záver o oslobodení od platenia súdnych poplatkov. Z tohto argumentačného alibizmu vo vzťahu k riešeniu pre nich podstatnej otázky však nemožno vyvodit', že by následným postupom a rozhodnutím okresného súdu nedošlo k porušeniu ich základných práv.

13. Sťažovatelia svoju argumentáciu vo vzťahu k oslobodeniu od súdnych poplatkov uviedli až v maile svojho advokáta zo 14. februára 2022, ktorým reagoval na druhú výzvu okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku a ktorý neštandardne zaslal na mailovú adresu asistentky, a nie na zverejnenú mailovú adresu súdu. Toto podanie však bolo do spisu založené a nebol dôvod naň z formálnych dôvodov neprihliadať. Nešlo o podanie vo veci samej a nebolo potrebné, aby bolo doplnené či už v listinnej alebo v elektronicky autorizovanej podobe (§ 125 CSP).

14. Neobstojí argumentácia okresného súdu o tom, že sťažovatelia neuviedli skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo zrejmé, že sa domáhajú práva na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá im bola spôsobená trestným činom. Z textu podania, ktoré jasne formuluje presvedčenie sťažovateľov o tom, že sú podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o súdnych poplatkoch od súdnych poplatkov oslobodení, a z toho, že sťažovatelia hoc aj prvýkrát jasne odkazujú na to, že za smrť ich dcéry, z ktorej odvodzujú svoju nemajetkovú ujmu, zodpovedá v jasne označenom trestnom konaní postihnutý vodič motorového vozidla, zrejme nastoľuje otázku, či aj napriek výzve na zaplatenie súdneho poplatku je dôvod na jeho platenie.

15. Okresný súd v namietanom uznesení na túto, nie ideálne, no stále včas a jasne nastolenú otázku žiadnym spôsobom nereagoval, keď nijak neodôvodnil svoj záver o tom, že sťažovatelia nie sú od súdnych poplatkov oslobodení, keď sa nevyrovnal s argumentáciou sťažovateľa tak, ako bola obsiahnutá v jeho maile zo 14. februára 2022. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že namietaným uznesením bolo konanie zastavené, v dôsledku čoho žaloba sťažovateľov nebola vecne prejednaná, a tak im nebol daný priestor na prístup k súdu. Takýto z ústavného hľadiska závažný zásah vyžaduje jasné vyrovnanie sa s argumentáciou sťažovateľov o tom, že nie sú oslobodení od platenia súdnych poplatkov. To platí o to viac, že okresný súd konanie zaťažil už len tým, že po podaní žaloby sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku nevyzýval, z čoho sťažovatelia mohli dôvodne usudzovať, že okresný súd bol toho názoru,

že sú oslobodení od platenia súdnych poplatkov. K vyrubovaniu súdneho poplatku okresný súd pristúpil až po zmene sudcu zrejme z toho dôvodu, že i sudcovia okresného súdu mali na otázku oslobodenia sťažovateľov od súdnych poplatkov rozdielne názory. K neštandardnému postupu okresného súdu prispel i neprehliadnuteľný a nesporný fakt, keď či už prvá alebo aj druhá výzva okresného súdu, hoc by aj bol správny záver o neoslobodení sťažovateľov od súdnych poplatkov, obsahovala zjavné právne omyly nesprávnej aplikácie zákona o súdnych poplatkoch.

16. Aplikácia CSP a zákona o súdnych poplatkoch v namietanom uznesení, v ktorom absentuje vysporiadanie sa s otázkou oslobodenia sťažovateľov od platenia súdnych poplatkov z dôvodov podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o súdnych poplatkoch, hoci tieto boli sťažovateľmi pred uznesením okresného súdu uvedené, je v rozpore so základným právom sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a s obsahovo zhodným právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Okresný súd sťažovateľom na ich argumentáciu nastolenú a pre rozhodnutie podstatnú právnu otázku vôbec neodpovedal. Preto bolo ústavnej sťažnosti vyhovené a podľa čl. 127 ods. 2 ústavy bolo namietané uznesenie okresného súdu zrušené s tým, že vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

17. Nedostatok vysporiadania sa okresného súdu s argumentáciou sťažovateľov vedie k tomu, že okresný súd sa musí vyrovnáť s tým, či sú sťažovatelia oslobodení od platenia súdnych poplatkov. Okresný súd musí vyriešiť otázku, či si sťažovatelia v spore uplatňujú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá im bola spôsobená trestným činom v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) zákona o súdnych poplatkoch, a to v situácii, že žalovaným nie je páchatel' trestného činu, ale poisťovňa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorého prevádzateľom nebol páchatel' trestného činu. Možno zopakovať, že vyodenie trestnoprávnej zodpovednosti nie je podmienkou na to, aby si poškodený či už voči prevádzateľovi motorového vozidla alebo poisťovní jeho zodpovednosti uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy tak, ako to vyplýva z § 11, § 13 a § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka a z § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

18. Zdá sa, že zodpovedanie tejto otázky v rovine podústavných noriem nemusí byť jednoznačné. Okresný súd na túto otázku vôbec neodpovedal. Nie je však úlohou ústavného súdu v konaní o tejto ústavnej sťažnosti zastúpiť okresný súd. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa zásadne obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05).

19. S ohľadom na nejasné predstavy o aplikácii dotknutého ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch niet čo okresnému súdu závidieť. Jeho argumentácia však musí byť jasná a zrozumiteľná tak, aby mohla byť predmetom prípadného ústavnoprávneho prieskumu. To platí o to viac, že okresný súd je v hľadani odpovede v systéme všeobecného súdnictva pre nedostatok opravných prostriedkov celkom osamotený a ani v predchádzajúcom systéme opravných prostriedkov, keď sa obdobná otázka mohla riešiť a vyriešiť nielen na odvolacej a aj na dovolacej inštancii, pravdepodobne nebola sformulovaná jasná a zrozumiteľná odpoveď (bližšie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo/189/2017 z 8. februára 2018). Pritom

ide o otázku, ktorá je pravidelná v množstve súdnych konaní, v ktorých si pozostali uplatňujú náhradu nemajetkovej ujmy za smrť ich blízkej osoby pri dopravnej nehode. Ide o otázku, ktorý by zákonodarca mohol vyriešiť jasnejším ustanovením zákona o súdnych poplatkoch. Na to si však na rozdiel od okliešťovania riadnych opravných prostriedkov v systéme civilného súdnictva ani pri množstve novelizácii zákona o súdnych poplatkov, zrejme izolovaný od problémov všeobecného súdnictva, nenašiel dostatočný priestor.

V.

20. Ústavná sťažnosť potvrdzuje systémový jav. Ústavný súd sa stáva opravnou inštanciou pre rozhodnutia, proti ktorým nie je v systéme všeobecného súdnictva prípustný žiadny opravný prostriedok. Zákonom nastavená neprípustnosť opravných prostriedkov nespokojnú stranu však neodrádza od snahy o autoritatívne posúdenie správnosti rozhodnutia. Jedinou opravnou inštanciou by však nemal byť len ústavný súd ako akási superinšancia, ktorá pod rúškom posudzovania ústavnosti vykladá jednoduché právo. Výklad jednoduchého práva je výsadou všeobecných súdov. Možno akceptovať právnu úpravu, ktorá v rozumnej miere proti určitým rozhodnutiam obmedzuje prípustnosť opravných prostriedkov. Všeobecné súdy však zároveň musia dbať na potrebu zjednocovania právnych názorov, ktoré sa pre neprípustnosť ďalších opravných prostriedkov tvoria „len“ na úrovni okresných či krajských súdov.

21. O jednotný výklad má dbať predovšetkým najvyšší súd, a to nielen vlastnou rozhodovacou činnosťou v inštančnom postupe, no aj tým, že prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu a zverejňuje právoplatné súdne rozhodnutia zásadného významu v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky tak, ako to ustanovuje § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V tejto zbierke sa môžu zverejňovať okrem iného aj stanoviská jednotlivých kolégií, ale aj rozhodnutia súdov nižších inšancií. Zverejňovanie stanovísk kolégií prichádza do úvahy vtedy, ak došlo k výkladovým rozdielnostiam v právoplatných rozhodnutiach senátov kolégia alebo dvoch alebo viacerých rozhodnutí súdov nižšieho stupňa (čl. 4 Rokovacieho poriadku Najvyššieho súdu SR publikovaný pod č. 200/2016 Z. z.). Zverejňovanie rozhodnutí súdov nižších inšancií má význam práve tam, kde sa kvôli neprípustnosti opravného prostriedku rozhodovanie o určitej právnej otázke nemôže dostať či už na krajský alebo najvyšší súd (zmena žaloby, výška trov konania, prerušenie konania, výška súdneho poplatku a pod.). Publikáciou rozhodnutia v zbierke sa právny názor môže stať prvkom hľadania stabilných odpovedí na otázky, ktoré nemožno pre neprípustnosť opravných prostriedkov vyriešiť rozhodnutím najvyššieho súdu o dovolaní.

22. Zbierka stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky prakticky neobsahuje stanoviská kolégií a ani rozhodnutia súdov nižších inšancií (posledné stanovisko občianskoprávneho kolégia bolo zverejnené v roku 2016). Nejednotnosť názorov na určité právne otázky definitívne rozhodovaných na okresných a krajských súdoch však pretrváva. Je preto vhodné využívať dostupné mechanizmy v rámci sústavy všeobecných súdov, a to buď vydávaním stanovísk jednotlivých kolégií alebo publikovaním rozhodnutí súdov nižších inšancií. Je potom najmä na okresných a krajských súdoch, aby iniciovali zjednotenie niektorým z týchto spôsobov. Využitie týchto možností je spôsobilé viesť k zjednoteniu výkladu na úrovni všeobecného súdnictva bez toho, aby bol ústavný súd núdzovou a systém všeobecného súdnictva nevhodne preskakujúcou inštanciou.

23. To platí o to viac, že úloha ústavného súdu pri preskúmaní výkladu podústavného práva všeobecnými súdmi je obmedzená. Ústavný súd môže zasiahnuť len za predpokladu arbitrárneho, excesného či k základným právam nepriateľského výkladu. I prípadné odmietnutie ústavnej sťažnosti neznamená, že namietané právne posúdenie je podľa podústavného práva správne. Znamená len to, že výklad, hoc aj nesprávny, je v prípustných ústavných medziach výkladu právnej normy. Ponechaním rozhodovania na ústavný súd sa všeobecné súdy oberajú o možnosť rozhodovania tých právnych otázok, ktoré sú pre jeho fungovanie nepochybne významné (tak ako tomu je i v tomto prípade), no z rôznych dôvodov pri nich nie je prípustný až po najvyšší súd siahajúci inštančný postup opravných prostriedkov.

VI.

24. Nepripustenie riadnych opravných prostriedkov v systéme všeobecného súdnictva proti rozhodnutiam, ktorých následkom je zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, zrejme vedie k tomu, že všeobecné súdnictvo nielen na svoj úkor, ale i na úkor občana, len ťažko formuluje ustálené a transparentné odpovede na každodenné otázky spojené s aplikáciou zákona o súdnych poplatkoch. Ďalšou zbytočnou daňou obmedzovania prípustnosti riadnych opravných prostriedkov proti z pohľadu základných práv nepochybne závažných hraničných rozhodnutí o zastavení konania je to, že zistené porušenie základných práv sťažovateľov odôvodňuje to, aby im okresný súd podľa § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov úplne nahradil trovy konania, ktoré im vznikli zastúpením advokátom.

25. Výška náhrady 493,10 eur bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina priemernej mzdy za predchádzajúci polrok (§ 1 ods. 3 v spojení s § 11 ods. 3 vyhlášky). Sťažovatelia majú nárok na náhradu za dva úkony právnej služby v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti 2 x 193,83 eur), čo spolu s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 11,63 eur) predstavuje 410,92 eur, k čomu treba podľa § 18 ods. 3 vyhlášky pripočítať daň z pridanej hodnoty 82,18 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2022

Peter Straka
predseda senátu